

מ"ת 11872/11/16 - מדינת ישראל נגד ליאור אלבו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 11872-11-16 מדינת ישראל נ' פרנקל ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ליאור אלבו

החלטה

בקשה לעיון חוזר ולמעצר המשיב עד תום ההליכים.

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום ולצידו בקשה למעצר עד תום ההליכים, זאת במסגרת מ"ת 37453-03-16 (להלן: "התיק הישן"). מדובר בכתב אישום המייחס למשיב עבירה של גידול כ-9.75 ק"ג סם מסוכן מסוג קנבוס. במסגרת הליך זה שוחרר המשיב בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית, אשר הוקל בהמשך באופן בו הותר לו לצאת לעבודה וכן להתאווורות עד השעה 21:00, הכל תחת פיקוח אחד הערבים.

כעת, הוגש כנגד המשיב כתב אישום חדש, המייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן הפרת הוראה חוקית. תחילה, במסגרת מעצר המשיב לצרכי חקירה בגין אירוע זה, שוחרר בהסכמת הצדדים למעצר בית ביום 2.11.16. בהמשך, ביום 6.11.16, לאחר שהתקבלה חוות דעת סם, הוגשו כתב אישום וכן בקשות לעיון חוזר בתיק הישן ולמעצר המשיב עד תום ההליכים בשני התיקים (להלן: "התיק החדש"). בהתאם לעובדות כתב האישום בתיק החדש, בשעה 21:30, עת היה בנסיעה ברכב עם אחר שאינו אחד המפקחים עליו, החזיק המשיב יחד עם האחר בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כשני ק"ג. בנוסף, החזיק המשיב בכיס מכנסיו סם דומה במשקל של כ-35 גרם.

2. בדיון שהתקיים לפני ביום הגשת התיק החדש, הוריתי על מעצר המשיב עד להחלטה אחרת וכן על קיום דיון ביום 15.11.16. ערר שהוגש על החלטה זו התקבל במובן של שחרור המשיב בתנאים מגבילים שנקבעו, תוך ציון כי אין בהחלטה "ליתן קריאת כיוון לקראת הדיון בבית משפט קמא ביום 15.11.16".

3. בדיון שהתקיים ביום 15.11.16, לא התייצב ב"כ המשיב מטעם הסנגוריה הציבורית, אשר נכח בדיון הראשון לפני, זאת מבלי שהתבקש שחרורו מיצוג ומבלי שהודיע דבר. בנוסף, ב"כ המשיב בערר, אשר ייצג את המשיב באופן פרטי והתחייב שאין בכוונתו לעתור לדחיית הדיון שנקבע לפני, אף הוא לא התייצב לדיון ולא הודיע דבר. בנסיבות אלה, התייצב בסופו של יום עו"ד סקה, אשר מונה לייצג את המשיב מטעם הסנגוריה הציבורית. לבקשתו, נדחה הדיון לצורך לימוד חומר הראיות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המשיב טען לקשיים משמעותיים בראיות. לגבי סוגית שעת מעצר המשיב, המהווה את אחד מיסודות הפרת ההוראה החוקית, הפנה לסתירות בשעות שצינו בדוחות השונים. אשר לסמים שנתפסו ברכב, טען כי סדרת כשלים צריכה להביא לידי פסילת ראיה זו: בלא כל חשד סביר, הורה השוטור למשיב ולאחר לעצור עם רכבם בצד הדרך, ביקש מהשניים לפתוח את חלון הרכב וביצע חיפוש ברכב מבלי להעמידם על זכויותיהם. עוד טען כי סמכות החיפוש היא סמכות נלווית לסמכות המעצר, ואילו במקרה זה נערך תחילה חיפוש, בעקבותיו בוצע תשאול ורק לאחר מכן מעצר. כמו כן, הרכב שייך לאחר ולאשתו של האחר, אשר הבהירה בעדות כי היא השתמשה אחרונה ברכב ולאחריה השתמש בו בעלה, אותו אחר. האחר נהג ברכב וכשהשוטר שאל לפרש הסמים אמר "תעצור אותי" ושמר על זכות השתיקה בחקירתו. לעומתו, המשיב מסר שהאחר אסף אותו מקניון בחזרה אל ביתו.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכך שהמשיב החזיק בסם שנתפס במכנסיו, וכן כי כמות של כשני ק"ג נתפסה בתא המטען וכמות נוספת של כ-30 גרם סם מסוג קנבוס נתפסה מתחת למושב הרכב.

ביחס לשאלת המעצר, טען ב"כ המשיב כי בהתאם להלכה המשפטית, לא בנקל ישיב בית המשפט למעצר אדם משוחרר. לפיכך, עתר להשאיר את תנאי מעצר הבית שנקבעו בבית המשפט המחוזי.

5. ב"כ המבקשת טענה כי על אף הבלבול הקיים בשעות השונות, כמפורט בדוחות, הרי שמדובר על שעה שהיא מעבר לשעה 21:00, וכן המשיב לא היה עם מפקח. לגבי שאלת סמכות החיפוש, הבהירה כי תחילה ביקש השוטור לערוך בדיקה שגרתית, ובנסיבות אלה נתקל בריח סם חזק מהרכב בו נסעו המשיב והאחר. אשר לשימוש ברכב, הפנתה ב"כ המבקשת לעדות אשתו של האחר, ולפיה ברכב משתמשים בעלה והמשיב. בנסיבות האמורות, מתקיימת לכל הפחות החזקה בצוותא. לגבי עילת המעצר, טענה כי בנוסף להפרה משמעותית זו של תנאי שחרורו, הפר המשיב חודש יולי את מעצר הבית.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

6. שאלת שעת האירוע זוכה למספר מענים בחומר הראיות: עיון בדו"ח הפעולה של השוטור אהוד קונורטי (להלן: "השוטר קונורטי") מיום 29/10/16 מעלה כי האירוע החל בשעה 22:14 והסתיים בשעה 22:29. בהתאם לדו"ח המעצר אשר ערך אותו שוטור, בסמוך לכתיבת דו"ח הפעולה, ציין כי שעת

המעצר בשטח היא 21:30 וכן כי הביא את המשיב לתחנת המשטרה בשעה 21:40. לצד דוחות אלה, נרשם דו"ח פעולה של השוטר איציק כהן, אשר בהתאם לדו"ח ליווה את המשיב לחיפוש בביתו ביהוד, בנוכחות אביו, אף זאת בין השעה 22:14 לשעה 22:29.

בנסיבות אלה, ניתן לקבוע כי קיימת אי בהירות ביחס לשעת האירוע, ולא ניתן לקבוע באופן חד משמעי מתי בדיוק התרחש. יחד עם זאת, יש להזכיר כי המשיב הפר את התנאי המחייב אותו לשהות, בכל מועד, תחת השגחה של מפקח אשר אושר על ידי בית המשפט, תנאי אותו הפר ללא כל ספק.

7. סוגית חוקיות החיפוש מתבססת על דו"ח הפעולה של השוטר קונורטי, אשר תיאר בו את השתלשלות האירוע: תחילה, הבחין ברכב בו היו המשיב והאחר, עזר לידו וביקש מהנהג לעצור בתחנת אוטובוס סמוכה. בשלב זה, מדובר בבדיקה שגרתית, כפי שטענה ב"כ המבקשת, ואין מדובר בחיפוש או בפעולה אחרת הפוגעת בזכויות המשיב, ודאי לא בעוצמה שיש לשקול בה כרסום בראיות. יצוין כי דו"ח הפעולה נוסח מעט בלקוניות, באופן בו השוטר קונורטי לא פירט מדוע החליט לבחון רכב זה, אולם מדובר בסוגיה שתתברר במהלך ניהול התיק העיקרי. בהמשך, תיאר השוטר קונורטי כי לאחר שהרכב עצר בתחנת האוטובוס, הוא ניגש לעברו והבחין במשיב ובאחר **"לחוצים ומזיעים, הנהג כל הזמן הסתכל לכיוון חברו ואילו (כך במקור) ניסו להסתכל אחד לשני בעיניים. כאשר נפתח החלון של הנהג הרחתי ריח חזק מאוד המוכר לי מעבודתי כאיש משטרה כריח חזק של סמים מסוג מריחואנה"**. תיאור דברים זה, אשר קדם לכל פעולת חיפוש, עיכוב או מעצר, מקים יסוד סביר לחשד המספיק לשם ביצוע חיפוש בהתאם לסעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") או סעיף 28(ב)(1) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ד - 1973.

למעלה מהדרוש, אציין כי גם אם הייתי מוצא פגיעה בזכויות המשיב כבר בשלב בחינת הדברים כראיות לכאורה, הדבר לא היה מביא לידי פסילת הראיה, כפי שטען ב"כ המשיב. בהתאם להלכת יששכרוב אליה הפנה (ע"פ 5121/98 טור' רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד ס"א(1) 461, (2006)), לא כל פעולה שלא כדין תביא לפסילת הראיה שהושגה באמצעותה, אלא יש לערוך איזונים המשקללים, בין היתר, את עצמת הפגם, עצמת הפגיעה, טיב הראיה וכן את משמעות פסילתה מבחינת האינטרס הציבורי. לגבי טיב הראיה, סמים - במקרה הנדון, נקבע בהלכת יששכרוב, כדקלמן:

"ראיות חפציות, כגון: נשק, סם או רכוש גנוב, הן בעלות קיום עצמאי ונפרד מאי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגתן, ובדרך-כלל לא יאה באי-החוקיות האמורה כדי לפגום באמינותן של ראיות אלה. לפיכך, משקלם של השיקולים המצדדים בקבלתן של ראיות חפציות הוא בדרך-כלל רב" (שם, פסקה 71).

8. שאלת ההחזקה בסם מתבססת על ראיות נוספות. גם במקרה זה התשתית היא דו"ח הפעולה של השוטר קונורטי, אשר מצא את הסמים: בחיפוש שבוצע ברכב נמצאו כשני ק"ג סמים מסוג קנבוס בתא המטען וכן כ-40 גרם קנבוס מתחת למושב קדמי. בנוסף, נתפסו זוג כפפות לטקס חד פעמיות בחיפוש שנערך על המשיב וזוג כפפות דומה בחיפוש שנערך על האחר. בעת חקירתו תחת אזהרה, על אף שענה לשאלות רבות, שתק המשיב כשנשאל בשתי הזדמנויות שונות לגבי השימוש שלו בכפפות (הודעה

מיום 30.10.16, ש- 11-112, 155-156). בהמשך, בחיפוש שהתבצע בתחנת המשטרה, נתפסה במכנסיו של המשיב כמות של כ-35 גרם סם מסוג קנבוס.

אשתו של האחר, שלי אוראל, העידה כי מי שהשתמש ברכב מלבד בעלה הוא המשיב, וזאת בתדירות גבוהה (הודעה מיום 31.10.16 ש-25-24, 50-51). עדות זו מעידה על הקשר הקרוב וההדוק בין המשיב לבין האחר. בנוסף, העידה כי לאחרונה היא זו שהשתמשה ברכב, תא המטען נותר ריק, וזאת עד ליום האירוע בו בעלה לקח את הרכב (ש-42-41). בהמשך לשימוש בעלה ברכב, באותו ערב, נעצר איתו המשיב עם הסמים בתוך הרכב. בעוד האחר שתק לאורך כל חקירתו, המשיב ניסה למסור גרסה לגבי הימצאותו ברכב, אולם מדובר בגרסה מתפתחת, לא אמינה, וודאי שאין לתת לה משקל המכרסם בעצמת הראיות: ראשית, המשיב טען שכלל לא הריח את ריח הסם החזק בו נתקל השוטרי קונרטי אשר היה מחוץ לרכב (הודעה מיום 30.10.16 ש-59-58). לטענתו, האחר אסף אותו מקניון קרית אונו, שם נפגש עם חבר (ש-124). מיד בהמשך, כשנשאל מיהו החבר, ענה שמדובר בחברים, אך כשהתבקש למסור שם אחד, ענה שלא נפגש עם אף אחד (ש-128-125). בהמשך, טען כי הגיע אל הקניון עם מונית על מנת לרכוש מתנה לחברה, אך לא קנה דבר. לשאלה מתי הגיע לקניון, שאלה אותה ניתן היה לבדוק באמצעים שונים, בחר המשיב שלא לענות (ש-140). בנוסף, המשיב לא מסר כל מענה לשאלה מדוע הגיע עם מונית לקניון, אך שב לביתו עם האחר. תפיסת כמות הסמים הרבה ברכב בו נסע המשיב עם האחר, הכפפות שנתפסו על שניהם, ותגובותיו המתחמקות, מתפתלות ומתפתחות של המשיב, מצטרפות לידי ראיות להחזקת הסמים בצוותא.

יש להזכיר מושכלות יסוד בדבר ראיות לכאורה, כראיות גולמיות "אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות(רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996); בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.2012)). מדובר בפוטנציאל ההוכחה הטמון בראיות אלה להוכחת אשמתו של הנאשם, המתקיים במקרה זה ללא כרסום כלשהו.

9. לגבי טענת ב"כ המשיב כי הראיות אינן תומכות בכך שמדובר בהחזקה בצוותא או בהחזקה קונסטרוקטיבית (טענה, שכאמור לעיל, אינני מקבל), אני מוצא כי די בידיעת המשיב על החזקת הסמים ברכב ובהסכמתו לכך: ראו שוב את דברי השוטרי קונרטי בדבר ריח חזק מאד של סמים אשר עלה מתוך הרכב, אותו הריח בעודו מחוץ לרכב, וכן את נסיעתו של המשיב עם האחר מרחק משמעותי ברכב, זאת אף לגרסתו המאוד בעייתית בעת חקירתו.

אף ראיות אלה בלבד, מספיקות לשם קיומן של ראיות לכאורה בדבר החזקה בסמים:

"אף הטענות בשאלת טיבה של חזקת העורר בסם -'אמיתית', 'קונסטרוקטיבית', או העדר החזקה - מקומן בתיק העיקרי. בשלב הנוכחי, ולשם ההחלטה בשאלת המעצר, די בכך שקיים פוטנציאל לקביעה, כי העורר ידע על החזקתם של שותפיו לנסיעה בסם, והסכים לכך (בש"פ 2083/09 מולנר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות ט"ז-י"ז (19.3.2009))."

(בש"פ 3102/16 עמנואל איפרגן נ' מדינת ישראל (21.4.2016), פסקה 26).

לפיכך, בהתאם לכל המפורט לעיל, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לגבי כל המיוחס למשיב, ואינני מוצא כרסום בעוצמתו.

עילת המעצר ומעצר משיב משוחרר

10. עילת המעצר במקרה הנדון היא סטוטורית. עוצמת העילה משמעותית לנוכח אופי התיק הישן, לגבי הופרו תנאי השחרור בכך שהמשיב שהה ללא פיקוח בעת ביצוע עבירת החזקת הסמים. החזקת הסמים על ידי המשיב, בכמות כה משמעותית, מעידה על אדם שלא הפנים את הפסול במעשיו, אדם חסר רסן ונטול מורא. בנוסף, בהחלט יתכן שפיקוח ערב, אשר אושר בבית המשפט, היה מונע את ביצוע עבירת הסמים החדשה. לפיכך, מדובר בהפרה בוטה, השומטת את האמון שניתן לתת במשיב זה.

11. צדק ב"כ המשיב בטיעונו כי לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של חשוד אשר היה משוחרר קודם לדיון. בעניין זה יש להתייחס להסכמת המשטרה לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית ביום 2.11.16, כאשר באותו יום ניתנה חוות דעת המומחה בעניין הסמים, אך רק ביום 6.11.16 הוגשו כתב האישום ובקשת המעצר. לצד זאת, "מסוכנות קונקרטיה שעולה בעניינו של החשוד היא טעם טוב לחרוג מכלל זה. כך נקבע כבר בעניין קוניוף עצמו (שם, בפסקה 26), וכן למעשה פסק בית משפט זה גם במקרים שנסיבותיהם חייבו זאת" (בש"פ 5935/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (7.09.15) פסקה 18). המקרה שלפני הוא אחד מאותם מקרים, בהם יש לחרוג מהכלל ולהורות על מעצר המשיב, אולם איזון מסוים יעשה תוך התחשבות בשחרורו של המשיב תחילה על ידי המשטרה, בנסיבות שפורטו לעיל, ובהמשך על ידי כב' בית המשפט המחוזי. איזון זה יהיה בדרך מעצרו של המשיב באופן שיאפשר פיקוח הדוק עליו, כך שלמפקחים ולערבויות הקיימים יתווסף מעצר באיזוק אלקטרוני. נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה מאפשרות את האיזון האמור, על אף סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים. השתלשלות העניינים, תסקירים שכבר ניתנו בעניינו של המשיב במסגרת התיק הישן, וכן צורך במתן מענה מיידי אך מאוזן לנסיבותיו המיוחדות של המקרה, מביאים למתן החלטה בלא קבלת תסקיר שרות המבחן לגבי שאלת האיזוק.

רשמתי לפני את הסכמתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בהתאם לסעיף 22ב(א)(1) לחוק המעצרים.

יחידת האיזוק האלקטרוני תערוך בדיקת היתכנות בבית המשיב ברחוב קפלן 12, דירה 5, יהוד.

פרטי המפקחים: מר יצחק אלבו; טלפון - 054-7794552, וכן גברת בת שבע דרעי; טלפון - 054-5299896.

ניתן ליצור קשר עם ב"כ המשיב בטלפון: 052-7216090 ובפקס: 03-5543581.

מיד עם קבלת אישור יחידת האיזוק, יעצר המשיב באיזוק אלקטרוני, זאת בהחלטת בית המשפט וללא צורך בדיון נוסף.

עד למועד זה, ישארו בתוקפם תנאי השחרור שנקבעו בבית המשפט המחוזי במסגרת עמ"ת 17456-11-16. עם תחילת המעצר, ישונו התנאים באופן בו יהיה צורך במפקח אחד בלבד, זאת במקום שני המפקחים הנדרשים בו זמנית כעת. יתר התנאים יעמדו בתוקפם.

ככל שיתקבל מענה שלילי סופי בדבר התאמת המקום לאיזוק אלקטרוני, יתחדש דיון זה באופן מיידי.

נקבע לתזכורת פנימית ליום 22/11/16

נקבע לדין בחילוט הערבויות ליום 06/12/16 בשעה 08:30. האיזוק האלקטרוני יפתח חלון במועד זה החל מהשעה 07:00 ועד 11:00.

המאשימה תדאג לזימון הערבים.

לאור הסטטוס החדש של המשיב, אני קובע דין בתיק העיקרי ליום 28/12/16 בשעה 08:30 בפני כבוד השופטת מעין בן ארי. האיזוק האלקטרוני יפתח חלון במועד זה החל משעה 07:00 ועד 11:00.

המזכירות תקבע את הדיון ביומנה של כבוד השופטת מעין בן ארי.

המאשימה תצטייד במועד זה אף בתיק הישן.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה, בדחיפות, ליחידת האיזוק האלקטרוני.

שמעתי את בקשת אביו של המשיב לצאת להלוויה של חבר ילדות. אני מתיר לאב לצאת לצורך ההלוויה, כאשר במועד זה, במקום האב כמפקח, תשמש כמפקחת אחותו של המשיב, אשר שימשה כמפקחת בתיק הישן.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ז, 17 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.